

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. Плевен, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Радостина Т. Гергичанова

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА В. МАЧОРСКА
като разгледа докладваното от Радостина Т. Гергичанова Административно
наказателно дело № 20234430202717 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе
предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. 1 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № Р-000361 от 09.08.2022 година на *** в
Регионална Дирекция за областите *** при Комисията за защита на
потребителите на основание чл. 210В от ЗЗП на „***“ ЕАД, със седалище и
адрес на управление в град София, ЕИК***, представлявано от А.В.Д. - *** и
М.М. - *** директор е наложено административно наказание - имуществена
санкция в размер на 30 000,00 (тридесет хиляди) лева за извършено
административно нарушение по чл. 68 В във вр. чл. 68 Г ал. 1 от ЗЗП.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал
жалбоподателят – „***“ ЕАД, който в срока по чл. 59 от ЗАНН, чрез
наказващия орган е подал жалба до Районен съд Плевен, с която моли съда
да отмени по реда на чл. 63 от ЗАНН наказателното постановление като
незаконосъобразно.

В съдебно жалбоподателят, редовно призован се представлява от
пълномощника си – адв. Й. от САК, който ангажира становище, че
наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че
от доказателствения материал по делото он есе установява, че жалбоподателят
е осъществил състава на нарушението, за което е ангажирана
административно-наказателната му отговорност, тъй предлагането на услуги
на потребителя /каквото е процесния случай със свидетеля З. П./ не

представлява нелоялна търговска практика. Моли съда да съобрази и обстоятелството, че впоследствие сключеният с П. нов договор е бил прекратен, а заплатените от него суми съответно възстановени. Навежда доводи, че доколкото свидетелят П. е трудово ангажиран, то същият не би слевало да бъде поставян в категорията „възрастен“ човек. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление, сато присъди в полза на доверителя му и сторените по делото разноски.

Ответната страна не се представява в съдебно заседание. Постъпило е писмено становище с вх. № Р-03-969/11.01.2024г. от процесуалния представител на КЗП – юрк. Д. Ц., в което са изложени подробни доводи в подкрепана твърдението, че жалбата е неоснователна и обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана по същество.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Видно от приложената по делото Заповед № 412 от 08.06.2015 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите е, че *** в Регионална дирекция за областите *** към Комисията за защита на потребителите е овластен да издава наказателни постановления за извършени нарушения по ЗЗП.

Със Заповед № 412/ 08.06.2015 на Председателя на КЗП, потвърдена с Решение на ВАС № 7641 от 07.12.2015 година на „***“, ЕАД било забранено да прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68 г ал. 1 във вр. чл. 68 г ал. 2 от Закона за защита на потребителите, а именно търговец в противоречие на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, да не полага очакваните от него грижи към една уязвима група потребители, каквито са възрастните хора, и да променя съществено икономическото им поведение като предоставя по неподходящ за тях начин информацията за стоки и услуги, лишавайки ги от правото им да вземат информирано търговско решение.

На 20.07.2016 година Старши директор Направление „Продажби частни клиенти“ при дружеството жалбоподателя издал Инструкция № 5/20.07.2016 година, с която било наредено преди да се пристъпи към подписване на индивидуалния договор, да се отправя запитване към абоната дали желае да се запознае със съдържанието на проекта - договора в цялост, като при

изразено от негова страна такова, следва да му се предостави възможност да се запознае със съдържанието му, като се обръща монитора към него или се разпечатва на хартия, в зависимост от желанието на клиента.

С Инstrukция № 14/25.04.2018 година на Старши директор Направление „ Продажби частни клиенти“ при дружеството жалбоподател било наредено при подписването на индивидуалните договори да се извършват следните стъпки: 1.Търговецът предоставя на клиента проекто договора с всички приложения към него за запознаване на хартиен екземпляр; 2.Търговецът и клиентът задължително подписват на електронно устройство проекто - договора с всички приложения към него; 3.Търговецът разписва хартиен екземпляр от проекто- договора и приложенията за клиента. Хартиеният екземпляр се предоставя на клиента.

С Наказателно постановление № Р - 048867/27.01.2021 година на Директор на Регионална Дирекция за областите *** към ГД „Контрол на пазара” към Комисията за защита на потребителите, потвърдено с Решение на Районен съд Плевен по НАХД № 498/2021 година по описа на същия съд и Наказателно постановление №202- 0048724/09.01.2020 година на Директор на Регионална Дирекция за областите *** към ГД „Контрол на пазара” към Комисията за защита на потребителите, потвърдено с Решение на Районен съд Левски по НАХД ***4/2020 година по описа на същия съд, „***,, ЕАД било наказано по административен ред за извършени нарушения по чл. 210 В от Закона за защита на потребителите.

На 11.11.2021 година, свидетелят З. П. от град Плевен посетил клон на „****“ ЕАД, находящ се в град Плевен ул. „***,, *** с цел закупуване на нов мобилен апарат. На същата дата между оператора и З.П. от град Плевен бил сключен договор № 500319998/11.11.2021 година със срок на действие 24 месеца, по силата на който потребителят закупил мобилен апарат „****“.

След около 15-20 дни закупения от П. мобилен апарат „****“ дефектирал и не можел да му служи. Ето защо същият предявил апарата за рекламация при мобилният оператор. След извършен ремонт телефонът бил върнат на П., но не след дълго отново отказал да работи нормално. Поради това на 20.01.2022 година З. П. отново посетил офиса на „***,, ЕАД в град Плевен. В раз.ор със *** на оператора в лицето на свидетелката А. К. заявил, че желае да замени дефектирания мобилен апарат марка „****“ с друг. Същата го уверила, че е възможно и му предложила друг апарат марка „****“. ***ят К. споделила, че за този апарат следва да се доплати известна сума в повече - около 10,00 лева. З. П. преценил, че разликата не е голяма, платил с дебитната си карта. След като ***ката К. изготвила необходимите документи на компютър ги разпечатала и предоставила на З. П. за подпис и той ги подписал. Свидетелят З. П. взел новият си мобилен апарат и напуснал офиса на оператора. По - късно в същия ден, З. П. получил съобщение, че му е активиран нов план и нов номер. Последното обстоятелство озадачило П., тъй като в раз.ора му със ***ката в „****“ не станало дума за подобни услуги.

Свидетелят П. разбрал че подписва документи за замяната на мобилен апарат „***“ с мобилен апарат „***“. На следващия ден, когато в дома си свидетелят П. отворил да прочете подписаните при оператора на 20.01.2022 година документи установил, че е подписал нов договор с № 500319998/20.01.2022 година за продажба на изплащане на още един мобилен апарат и нов тарифен план. Така свидетелят З. се сдобил с два мобилни апарата без да има нужда от втори и без да е искал такъв и с услуги, за които следвало да заплаща ежемесечно без да са му необходими.

На 02.02.2022 година свидетелят З. П. депозирал жалба до „***“ ЕАД, в която описал горните обстоятелства и пожелал договор № 500319998/20.01.2022 година за мобилна услуга и договор със същия номер за изплащане на мобилен апарат „***“ да бъде прекратен без неустойки. На същия било отговорено, че бил запознат с условията на договора, подписал го е и му бил изпратен екземпляр.

На 14.02.2022 година свидетелят З. П. сезирал с жалба КЗП - Плевен, в която подробно описал горните обстоятелства с молба за съдействие да бъде прекратен договор № 500319998/20.01.2022 година за мобилна услуга и договор със същия номер за изплащане на мобилен апарат „***“ без неустойки.

На 15.02.2022 година, жалбата ведно с копие на приложените към нея документи били изпратени до „***“ ЕАД като било указано на търговеца на 01.03.2022 година да представи становище по жалбата и копие на всички договори, сключени с потребителя и информация за рекламациите на апарат „***“ по дати и предприети действия.

На 08.03.2022 година търговецът предоставил изисканите документи по електронната поща. В становището си посочил, че договор № 500319998/20.01.2022 година за мобилна услуга и договор със същия номер за изплащане на мобилен апарат „***“ бил прекратен на 08.03.2022 година без неустойки.

На 09.05.2022 година на „***“ ЕАД София бил съставен акт за извършено административно нарушение чл. 210 В ЗЗП за това, че 20.01.2022 година в град Плевен, в разрез изискването за добросъвестност и професионална компетентност, търговецът приложил нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68в във вр. с чл. 68г ал. II от ЗЗП и Заповед 412 на Председателя на КЗП, влязла в сила с решение на ВАС № 7641 от 07.12.2015 година, чрез подвеждането на З. П. от град Плевен да подпише нов договор за стока и услуги, от които нямал нужда без негово знание. Актът за установяване на административно нарушение бил съставен в отсъствие на нарушителя след отправена покана, на която никой не се отзовал. Впоследствие бил предявен и връчен на лице по действащ трудов договор с търговеца.

Впоследствие е издадено и атакуваното по съдебен ред наказателно постановление, което санкционира „***“ ЕАД град София с имуществена

санкция в размер на 30 000,00 (тридесет хиляди) лева на основание чл. 210 в ЗЗП.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените по делото писмени доказателства: наказателно постановление № Р-000361 от 09.08.2022 година на *** в Регионална Дирекция за областите *** при Комисията за защита на потребителите; акт за установяване на административно нарушение № 000361 от 09.05.2022 година на *** в Област Плевен - КЗП; оригинал от товарителница от 30.08.2022 година; заверено копие от придружително писмо с входящ № Р-03-969 от 10.08.2022 година и обратна разписка за получаването му;; Извлечение от доклад по т. 12 относно произнасяне по раздел „Нелоялни търговски практики“; Заповед № 412 от 08.06.2015 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите; копие от Решение № 7641 от 07.12.2015 година на Административен съд - София, постановено по дело № 7266 от 2015 година по описа на същия съд; копие от писмо с изходящ № 41#2 от 05.01.2022 година; оригинал на писмена покана, изпратена с „***“ с изходящ № Р-03-168 от 19.04.2022 година; разпечатка от имейл с входящ № Р-03-168 от 08.03.2022 година, ведно с приложения към него, общо 4 листа; заверено копие от писмо с изходящ № Р-03-168 от 15.02.2022 година; оригинал на жалба от З. П. П. с входящ № Р-03-168 от 14.02.2022 година; писмо до З. П. П. от мениджър „Жалби“, „Обслужване на клиенти“ към „***“ ЕАД; копие от приемо-предавателен протокол за предоставено крайно устройство от 20.01.2022 година; копие от Приложение № 3 към Договор № 500319998 - Ценоразпис; копие от гаранционна карта № 650679303; копие от Приложение № 1 към Договор № 500319998 - Условия на тарифен план за мобилна услуга ***; копие от Роумниг тарифни планове; копие от Допълнение към Приложение № 1; копие от декларация за защита на личните данни относно договор за застраховка „***“; копие от договор за застраховка „***“.

В подкрепа на възприетите от съда и описани по горе фактически обстоятелства са и събраните гласни такива посредством разпита на свидетелите С. Н. Н., С. Г. и З. П., коит осъдът приема с доверие като логични, убедителни и непротиворечиви.

В хода на съдебното производство са изслушани и показанията на свидетелката А. К. - *** в „***“ ЕАД, която твърди, че лично разаряла със свидетеля З. П. в деня на подписване на новия договор, като той поискал точно това - нов мобилен апарат, който нямало как да получи без подписване на нов договор и собственоръчно се подписал. Съдът не приема с доверие показанията на свидетелката К. като намира същите са изолирани и в известна степен повлияни от трудово-правната и връзка с дружеството-жалбоподател.

При така приетото за установено от фактическа страна СЪДЪТ счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административно-наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в

специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказания за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост на процедурата и липсата на произвол. Във всеки конкретен случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателна отговорност на конкретен субект, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл.6 от ЗАНН да опишат това нарушение както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци, които сочат че е осъществено, както и с настъпилия вредоносен резултат, както и конкретно да посочат законовите разпоредби, които са нарушени. Изпълнението на тези изисквания е от огромно значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи в цялост какво точно нарушение е извършил, за да организира защитата си, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административното право.

В процеса на проверка на законосъобразността на наказателното постановление съдът прие, че са спазени всички процесуални правила, визирани в разпоредбите на чл. 34, чл. 40 и чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от инспектор при КЗП Плевен в рамките на неговата материална и териториална компетентност, съставянето на акта е извършено след нарочно отправена покана, която била сведена до знанието на жалбоподателя, но същият не се отзовал, актът е връчен по надлежния ред.

Наказателното постановление е издадено и в съответствие с материалния закон.

Уредба на нелоялната търговска практика се съдържа в глава IV, раздел III от Закона за защита на потребителите, която съответства на разпоредбите на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялните търговски практики.

Дефиницията на "търговска практика" се съдържа в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, а именно: всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. С нормата на чл. 68в от ЗЗП е въведена забрана за извършване на нелоялна търговска практика. Според чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени

съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от потребители. "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" е налице, когато в резултат на използваната търговска практика се намалява значително способността на потребителя да вземе решение за закупуване на стока или услуга, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика - § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП.

Съгласно чл. 68г ал. 1 от ЗЗП търговската практика е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Алинея две на същата разпоредба установява, че търговска практика е нелоялна и в случаите когато същата е от естество да промени съществено икономическото поведение на ясно установима група от потребители, особено уязвими към търговската практика или към стоката или услугата, за които се отнася търговската практика, поради техен умствен или физически недостатък, тяхната възраст или доверчивост, когато търговецът е могъл да предвиди това.

Разпоредбата на чл. 68 л ал. 1 ЗЗП предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна председателят на Комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Безспорно установено е по делото, че срещу жалбоподателят има издадена Заповед № 412/08.06.2015 година, забраняваща му при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68 г. ал. 2 ЗЗП- в противоречие с изискването за добросъвестност и професионална компетентност, да не полага очакваните от него грижи към една особено уязвима група потребители, каквито са възрастните хора и да променя съществено икономическото им поведение като им предоставя по неподходящ за тях начин информацията за стоки и услуги, лишавайки ги от правото им да вземат информирано търговско решение.

Доказателствата по делото установяват по категоричен начин, че на 20.01.2022 година в магазин на „*** „ ЕАД, находящ се на улица „****“ *** при обслужването на клиента З. П. П. от град Плевен, издадената срещу дружеството заповед е била нарушена. Доказателствата по делото установяват по несъмнен начин и това, че потребителят З. е бил мотивиран за предоставянето му на нов мобилен апарат от търговеца без договорната информация за подписания от него договор да е била предоставена по начин, така че да вземе информирано решение. З. П. попада в групата потребители, обхванати от нарушената заповед предвид възрастта му, характеризираща се с уязвимост и доверчивост. Въпреки това спряло потребителя П. не е положена

посочената в заповедта специална грижа за предоставянето на договорната информация по подходящ, достъпен и разбираем за него начин. Безспорно установено по делото е, че П. подписал договор на таблет, впоследствие и на хартия без предварително да му е била осигурена възможност и достатъчно време да го прочете. Същият се запознал със съдържанието му едва на следващият ден след подписването на договора и след получено уведомление от оператора, че вече има активиран нов план с нова услуга. Показанията на свидетелката А. К. - *** на дружеството жалбоподател не установяват да са били изпълнение дадените от търговеца инструкции към неговите ***и, а именно да отправят запитване до потребителя З. желае ли да се запознае със съдържанието на проекто -договора в цялост, както и преди подписването му същия, ведно с приложенията да е предоставян на потребителя за запознаване в хартиен екземпляр.

Съдът даде вяра на показанията на свидетелите С. Н., С. Г. и З. П. и ги кредитира с доверие. Същите са последователни, еднопосочни, непротиворечиви, кореспондират помежду си и с писмените доказателства по делото относно хронологията на извършената проверка, установените обстоятелства, както и конкретиката при подписване на договора от 20.01.2022 година между П. и дружеството жалбоподател. Ето защо съдът възприе горните показания като достоверни и безпристрастни. Показанията на свидетелката А. К. от своя страна са едностранчиви, лишени от конкретност и не на последно място, произхождат от лице, намиращо се в трудово правоотношение и понастоящем с търговеца, което предопределя тяхната предубеденост.

При така приетото за установено от правна и фактическа страна съдът прие за безспорно, че действията на търговеца противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност. Случаят касае упражняване на нелоялна търговска практика по отношения на уязвима група по белега „възраст“, която накърнява способността на потребителя да вземе решение на база осведоменост и го принуждава да вземе решение за сделка, която не би взел при други обстоятелства. Правилно жалбоподателят е санкциониран за извършено нарушение по чл. 210 В от Закона за защита на потребителите. Изложените в обстоятелствената част на наказателното постановление факти съответстват на правната квалификация на деянието като нарушение именно на чл. 210 в от Закона за защита на потребителите.

При така изложените правни и фактически съображения СЪДЪТ намери, че атакуваното наказателно постановление, с което е санкциониран жалбоподателя е ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ОБОСНОВАНО. Същото е издадено от компетентен по материя, място и степен орган в съответствие както с материалният, така и с процесуалният закон. Спазени всички изисквания на закона по установяването на нарушението, съставянето на АУАН и издаването на наказателно постановление в рамките на законоустановените срокове. Наложено на „ ***“ ЕАД София административно наказание е правилно определено като вид и размер,

предвиден в разпоредбата на чл. 210 В ЗЗП при отчитане конкретната тежест на извършеното нарушение и обстоятелството, че същото представлява повторно. Съдът не възприе изложените в жалбата доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Събраните по делото доказателства не установяват същото да се отличава със значително по - ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на нарушения от същия вид. Изложените от страна на същия обстоятелства, че договорът от 20.01.2022 година бил прекратен без неустойки, това че операторът бил издал инструкцията към ***ите за обслужване на клиенти над ***, липсата на имуществени вреди от нарушението съдът възприе единствено като смекчаващи отговорността обстоятелства, които правилно наказващият орган е отчел при определяне на санкцията в рамките на предвиденото в ЗЗП наказание за конкретното нарушение. Наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на делото и на основание чл. 63 Д ал. 3 ЗАНН във вр.чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27 е от Наредбата за изплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2 т. 5 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-000361 от 09.08.2022 година на *** в Регионална Дирекция за областите *** при Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 210 В от ЗЗП на „***“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в град София, ЕИК***, представлявано от А.В.Д. - *** и М.М. - *** директор е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 30 000 лева за извършено административно нарушение по чл. 68 В във вр. чл. 68 Г ал. 1 от ЗЗП.

ОСЪЖДА на основание чл. чл. 63 Д ал. 3 ЗАНН във вр.чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27 е от Наредбата за изплащане на правната помощ „***“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в град София, ЕИК***, представлявано от А.В.Д. - *** и М.М. - *** директор да заплати на Комисия за защита на потребителите, гр. София, ул. „Врабча“ № 1 ет.3,4,5 разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Административен съд - Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____